

Jacques Lacan
Grundlæggelsesakt

I overensstemmelse med hvad mit forhold til den psykoanalytiske sag altid har været, grundlægger jeg hermed, alene, *École Française de Psychanalyse*. Og da intet på nuværende tidspunkt forhindrer mig i det, vil jeg i de kommende fire år stå for dens ledelse.

Hensigten er, at vi under dette navn genkender en sammenhæng der beforder et arbejde, som

- genfinder den skarphed som sandheden indtager i det felt som Freud åbnede for os,
- fører den oprindelige praksis han derved iværksatte under navnet psykoanalyse, tilbage til de pligter der hører til den i vores verden,
- modstår, ved hjælp af en vedholdende kritik, de afvigelser og kompromitteringer der svækker psykoanalysens udvikling når dens anvendelse degraderes.

Formålet med dette arbejde er uløseligt forbundet med den uddannelse som denne generobringsbevægelse vil medføre. Alle dem jeg har uddannet, er selvsagt fuldt ud berettigede til at deltage, og alle dem der kan bidrage til at afprøve pålideligheden ved denne uddannelse bliver ligeledes inviteret.

Deltagerne i denne Skole engageres i et stykke arbejde som vil være underlagt intern og ekstern kontrol. De kan til gengæld være sikre på at intet vil blive sparet, således at det værdifulde ved deres bidrag vækker passende genklang dér hvor det hører til.

Til udførelse af opgaven vil vi benytte os af princippet om vedholdende samarbejde. Det tager udgangspunkt i en lille gruppe. Hver af disse grupper (vi har et navn til at betegne dem) må bestå af mindst tre personer, højst fem — fire er det rette antal. PLUS EN som sørger for at den enkeltes arbejde får en kontur, diskuteres og munder ud i et passende resultat.

Efter en arbejdsperiode vil gruppens deltagere opfordres til at skifte til en anden gruppe.

Den nødvendige organisering må ikke føre til pamperi hvor indsatsen kapitaliseres som adgangsbillet til et højere lag. Ingen må derfor opfattes som degraderet blot fordi vedkommende vender tilbage til basisarbejdet.

Af den enkle grund, at enhver geschæft vil bringe ophavsmanden under den kritik og kontrol, som det vedvarende arbejde vil blive mødt med i skolens regi.

Dette behøver på ingen måde at medføre et hierarki der bare er vendt på hovedet. Det drejer sig snarere om en cirkulær organisering, hvis let programmerbare virke vil bestyrkes med erfaringen.

Vi vil dertil oprette tre afdelinger. Jeg vil værne om deres arbejdsgang

sammen med to medarbejdere for hver af dem.

1. *Afdelingen for ren psykoanalyse* — dvs. psykoanalysens praksis og doktrin slet og ret. Hvilket ikke er andet —og intet andet, som det vil blive begrundet andetsteds— end den didaktiske psykoanalyse.

De afgørende problemer som didaktikkens udveje stiller os overfor, vil her formuleres i konfrontationen mellem de personer, der har didaktiske erfaringer, og kandidaterne under uddannelse. Afdelingens berettigelse tager udgangspunkt i noget som ikke må forklejnes: nemlig de forpligtelser der følger med det professionelle trav, hver gang lære-analysanden påtager sig et ansvar og hvor lidt analytisk dette end måtte være.

Det er inden for denne problemstilling og som et særtilfælde, at spørgsmål om kontrol-analysen må behandles. Det gælder om at få den defineret på anden vis end med de sædvanlige kollektive fornemmelser og den enkeltes fordomme. For vi ved jo udmærket at disse er den eneste lov der gælder derom på nuværende tidspunkt, hvorfor regelbruddet i overholdelsen af dens former fortsat er hverdagskost.

Fra starten af, og i hvert tilfælde, vil en kvalificeret kontrol til den praktiserende under uddannelse tilbydes inden for rammerne af vores Skole.

Hvordan jeg selv bryder med de gældende standarder for den didaktiske praksis, må underlægges en videre undersøgelse. Det samme gælder hvad angår de effekter som min undervisning påstås at have for mine analyser, i de tilfælde hvor mine analysander tager del i den som elever. De blindgyder man kan hæfte sig ved i forbindelse med min position i Skolen, skal selvfølgelig også tages med i betragtning. Herunder den inducerende effekt som selve formålet med min undervisning skulle indføre i skolens arbejde.

Sådanne undersøgelser —hvis hensigt er intet andet end at problematisere den herskende rutine— vil blive samlet af afdelingens ansvarlige, som da vil sørge for at resultaterne af deres anstrengelser gives videre.

Tre underafdelinger:

- læren om den rene psykoanalyse,
- intern kritik af dens praksis som uddannelse,
- kontrol af psykoanalytikerne i lære.

Alt i alt: jeg foreslår som grundprincip, at denne afdeling, den første —lige så vel som den. jeg under punkt tre, vil udpege hensigten med— ikke skal begrænse sig til rekruttering blandt læger, idet den rene psykoanalyse ikke i sig selv er en terapeutisk teknik.

2.- *Afdelingen for anvendt psykoanalyse* — det vil sige afdeling for terapi og lægelig klinik.

Sundhedsgrupperne vil have adgang hertil, uanset om de består af folk, som har været psykoanalyseret eller ej, bare de er i stand til at bidrage til den psykoanalytiske erfaring,

- med kritikken af dens indikationers gyldighed ud fra resultaterne;
- ved at afprøve de kategorier og strukturer jeg har indført som værende i fuld overensstemmelse med den freudske praksis;
- det være sig i forbindelse med den kliniske undersøgelse, i de nosografiske definitioner, og ved selve den måde de terapeutiske hensigter tilrettelægges.

Også her tre underafdelinger:

- læren om kuren og dens variationer,
- kasuistikken,
- psykiatrisk information og lægelig udredning.

En bestyrelse, hvis sammensætning må udelukke enhver forudfattet konformisme, vil bekræfte at det udførte arbejde hører til Skolen.

3. - *Afdelingen for optegnelse af det freudske felt.*

Den skal for det første sikre, at alt, hvad der tilbyder sig af udgivelser der hævder at være autoriserede inden for feltet, anmeldes og kritiseres.

Den vil bestræbe sig på at fremlægge de principper ud fra hvilke den analytiske praksis indtager sin plads blandt videnskaberne. En placering, som, hvor ejendommelig den i sidste ende skulle vise sig at være, ikke vil kunne henføres til en udsigelig erfaring.

Endelig må afdelingen vejlede og informere vores erfaring om den strukturalisme som andre videnskaber gør gældende, med henblik på en præcisering af den funktion jeg selv giver strukturalismen inden for vores felt. Tilsvarende må [denne kortlægning af det freudske felt] tydeliggøre hvad de nævnte videnskaber kan modtage som supplerende indskydelse fra vores subjektivering.

En praksis udi teorien er, når alt kommer til alt, tiltrængt. Thi uden den, vil det sammenfald der kendetegner de videnskaber vi kalder konjekturale, forblive prisgivet det politiske sidespor der bygger på illusionen om en universel betingelse.

Derfor endnu tre underafdelinger:

- løbende kommentar af den psykoanalytiske bevægelse,
- tilknytning til beslægtede videnskaber,
- psykoanalysens etik, som dens teoris praksis.

De økonomiske midler — fremskaffet først og fremmest via bidrag fra Skolens medlemmer, de eventuelle tilskud man kan få, og de tjenester den kan yde som Skole— vil i sin helhed forbeholdes Skolens udgivelsesbestrebelse.

Først i rækken, en årbog, der skal samle overskrifterne og resuméerne af Skolens arbejde, uanset hvor de er udkommet. Alle dem der har været aktive inden for Skolens ramme vil fremgå deri blot de beder om det.

Man kan tilslutte sig Skolen ved at deltage i en arbejdsgruppe, oprettet sådan som det er blevet omtalt.

Til at begynde med vil jeg selv afgøre optagelsen, uden at tage i betragtning de forudgående holdninger vedkommende har måttet indtage over for mig, idet jeg er på det rene med at det ikke er mig der har noget imod dem der har forladt mig. Det er snarere dem der nu i endnu højere grad vil have noget imod mig, eftersom den situation de har bragt sig i forhindrer dem i at vende tilbage.

Det svar jeg vil give alle andre vil bunde alene på hvad jeg, ud fra overskrifterne, vil kunne formode eller konstatere om gruppens værdi og om den plads, den til at begynde med mener at kunne udfylde.

Et udvalg godkendt af den første generalforsamling der vil finde sted om et år, skal sørge for at Skolens organisering endelig fastlægges ud fra de retningslinjer, jeg her har angivet. Ved slutningen af det andet år, hvor en ny forsamling må godkende dem, vil udvalget udlede og fremlægge hvad den opsamlede erfaring fortæller om Skolens styrende principper.

Det kan sagtens gå an selv om tilmeldingerne ikke dækker denne plan i sin helhed. Jeg har ikke brug for en omfattende medlemsliste, men for folk der er fast besluttede på at udføre et arbejde — sådan som jeg allerede nu er bekendt med det.

Den 21. juni 1964.